

‘Staat mijn voet goed, is mijn knie los?’

Mezzo-sopraan Maria Riccarda Wesseling debuteert bij De Nederlandse Opera in Strauss-operette

De Zwitserse mezzo Maria Riccarda Wesseling woont al vijftien jaar in Nederland, maar maakt nu pas haar debuut bij De Nederlandse Opera. Als de rijke Orlofsky in Strauss' *Die Fledermaus*.

Door

HENRIËTTE ELLERBROEK

AMSTERDAM, 5 DEC. Vorig seizoen speelde en zong Maria Riccarda Wesseling de rol van componiste en componistenvrouw Alma Mahler in een serie theatrale concerten. Maar al woont ze al vijftien jaar in Nederland, ze was de afgelopen seizoenen vooral opvallend succesvol in het buitenland.

„Een droom”, noemt ze haar doorbraak in de zomer van 2006. Op de dag van de première mocht ze invallen voor een zieke Susan Graham in de titelrol in *Iphigénie en Tauride* van Gluck bij de Opéra National in Parijs. Wesseling: „Alles klopte: de rol, de muziek van Gluck die zo edel is, het prachtige Palais Garnier, de samenwerking met Minkowski en zijn orkest...”

Nu maakt Wesseling ook haar langverwachte debuut bij De Nederlandse Opera. In de operette *Die Fledermaus* zingt ze de rol van de door rijkdom verveeld geraakte prins Orlofsky, die zijn verving steeds meer gestuurd door de innerlijke logica van het personage. Zo kwam ik, als uitdrukking van

Wesseling als Orlofsky in 'Die Fledermaus' Foto Hans van den Bogaard

prins Orlofsky raakt mij het meest wanneer hij naar de csardas luistert in het tweede bedrijf”, zegt ze.

Ze groeide in haar rol, vooral door ‘niets’ te doen. „Je moet een rol niet meteen willen invullen. Als je afwacht en je voelspriet uitsteekt, wordt de invulling steeds meer gestuurd door de innerlijke logica van het personage. Zo kwam ik, als uitdrukking van

verveling, op de jojo die ik bij me heb in het tweede bedrijf.”

Het is meer dan alleen kunstjes, gekkigheid en toneelspel in de operette *Die Fledermaus*. Er zitten een paar zeer lastige passages in de muziek. „Tijdens het feest is er een moeilijk stukje dat we met zijn vieren zingen. Als dat eraan komt, loop ik in gedachten mijn lichaam langs. Staan mijn voeten goed op

Travestie in de opera

Wesseling speelt in *Die Fledermaus* een ‘broekenrol’, een travestierol. Haar volgende rol, Sesto in Händels *Giulio Cesare* (Opera Bilbao) is dat ook. Andere voorbeelden van dergelijke travestierollen zijn Cherubino in *Le Nozze di Figaro*, Octavian in *Der Rosenkavalier* van Richard Strauss. In de achttiende eeuw, toen in Italië vrouwen vaak werden geweerd uit de opera, zongen mannen in travestie ook de vrouwenrollen. Castraten zongen met hoge maar krachtige stem ook vaak mannenrollen. In komische opera's zongen castraten ook wel in travestie, om zich dan – als het verhaal het vereiste – weer te vermommen als man en dan te worden ontmaskerd als vrouw, komisch omdat het in werkelijkheid een man was.

de grond? Zitten mijn knieën los? Is er niets gespannen?” Ze maakt een gebaar waarbij ze met haar duim langs haar vingertoppen strijkt. „Is alles zacht?”

Zingen doe je met je hele lichaam. „Je bent superalert tijdens een voorstelling. Lichamelijk, maar ook intellectueel en emotioneel. Je moet een balans zien te vinden tussen intuïtie en bewust-

zijn. Zoals een dompteur zijn leeuwen temt.” En soms moet je iets ook maar gewoon laten gebeuren; je kunt niet alles onder controle hebben, zegt ze. „Als alles klopt, ontstaat er vanzelf een creatief proces. Dan kun je met zoveel liefde en toewijding werken, dat is geweldig.”

Bij De Nederlandse Opera voelt ze zich bijzonder thuis, zegt ze. „Normaal ben ik tien maanden per jaar van huis. Nu kan ik 's ochtends mijn dochter naar school brengen en haar 's avonds naar bed brengen. Maar ik houd ook van de sfeer in Het Muziektheater, de mensen met wie ik werk.”

Na *Die Fledermaus* volgen rollen als Sesto in Händels *Giulio Cesare* en als Carmen in de gelijknamige opera van Bizet. Maar Wesseling blijft ook ruimte maken voor het lied. „Anders dan bij opera, waar je je rol ook acteert, ligt in het lied je focus op de muziek. Ik houd van dat pure; dat je alles weghaalt, en alleen de muziek en tekst overhoudt.” Een verhaal vertellen als je zingt, dat is het belangrijkste. „Mensen moeten zich kunnen herkennen in een rol, of een lied. Het moet raken. We hebben allemaal iets van de eenzame prins Orlofsky in ons.”

▶ Die Fledermaus, nog t/m 29/12 in Het Muziektheater, A'dam. Inl. www.dno.nl. Een cd van Wesseling met liederen van Alma Mahlers verscheen deze week (Clavis).